

Son zamanlarda: “Kur’an bize kafidir, Peygamberin vazifesi Allah’ın emirlerini tebliğden ibarettir. Bunu da yapıp gitmiştir ve işi bitmiştir.” şeklinde temelsiz iddialar ve safsatalar çoğalmaya başlamıştır. İslam’ın hayat ve imtihan disiplininden ve sorumluluk yükünden kaytarmak, nefislerine kolay gelen bir “DİN” uydurmak ve Kur’an ayetlerini keyfince yorumlamak, bir kısmını da lüzumsuz saymak isteyenler bu bozuk fikirlere sarılmakta ve Hak’tan sapıtmaktadır. Çünkü “Sünnet”i inkâr, Hz. Peygamberi ve O’na itaat ve tabiiyeti emreden Kur’an’ı inkârdır. Bu sapkın iddiaların sahipleri, aslında Hz. Peygamberi devre dışı bırakıp nefislerini öne çıkarma ve kendilerini Peygamber yerine koyma ve güya Kur’an’a tercümanlık yapma hesabındadır.

Hz. Peygamber (SAV) Efendimize İMAN; Kur’an’a göre ancak şu şartlarda tamam ve sağlam sayılacaktır:

1- Hz. Resulullah’ın, Kur’an’ın kısa ve kapalı konularıyla ilgili soruları açıklamakla görevli ve yetkili olduğunu kabul etmek.

Hz. Peygamberin, ayetleri insanlara bildirme görevi "tebliğ" kapsamındadır. Hz. Muhammed (SAV), Allah’tan aldığı vahyi, insanlığa dosdoğru olarak aktarmış ve açıklamıştır. Çünkü Hz. Peygamberimizin sadece “tebliğ” değil, aynı şekilde “tebyin-beyan edip açıklama” görevi de vardır.

Onun peygamberlik görevlerinden birisi de Kur’an-ı Kerim’i sözlü ve uygulamalı olarak açıkça ortaya koymaktır. Onun hayatı, zaten Kur’an’ın açıklamasıdır. Diğer bir ifadeyle O, yaşayan bir Kur’an’dır. Onun Sünneti, öğütleri ve öğretileri Kur’an’ın tatbikatıdır.

Kur’an’daki herhangi bir konuda, Allah’ın neyi amaçladığını insanlar arasında en iyi bilen elbette Resulullah’tır. O, müminler tarafından tam anlaşılamayan konulara ve kavramlara açıklık kazandırmıştır. Örneğin; namazın nasıl kılınacağı, haccın nasıl yapılacağı ve zekâtın hangi mallardan ne kadar ve kimlere aktarılacağı, devletin nasıl teşkilatlanacağı ve hangi esas ve usullere dayanacağı, gibi konularda, bizzat uygulamalarıyla da bizlere örnek ve rehber olmuşlardır.

Zaten Hz. Peygambere (sav) Kur’an’ı açıklama görevini bizzat Allah vermiş bulunmaktadır.

“Biz hiçbir Elçi’yi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara (ilahi

gerçekleri ve insani görevlerini) apaçık beyan edip (anlatabilsin). Böylece Allah dilediğini (küfrü ve kötülüğü tercih eden) şaşırtıp saptırır, dilediğini (imana ve iyiliğe yöneleni) hidayete erdirir. O Üstün ve Güçlü olandır, Hüküm ve Hikmet sahibidir. ” (İbrahim: 4)

2- Hz. Resulullah'ın, ibadet, ahlak ve hukuk konularındaki fiili tatbikat ve talimatlarını, örnek ve delil edinmek.

“(Ey Peygamber hanımları ve ey mü'minlerin hayat arkadaşları; her durumda ve her konuda) Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti (Peygamber sünnetini ve öğütlerini) hatırlayın (tekrarlayıp aktarın ve ona göre davranın). Şüphesiz Allah Latiftir (gizliliklere vakıftır), Haberdar olandır.” (Ahzab: 34)

“(Ey Nebim) Yok (onların zannettiği gibi) değil; Senin Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri şeylerde Seni hakem kılıp, sonra Senin verdiği hükme, (hem de) içlerinde hiçbir sıkıntı (ve gizli itiraz) duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, hakkıyla iman etmemişlerdir.” (Nisa: 65)

“... Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah'ın, cezası (ikâbı) pek şiddetlidir.” (Haşr: 7) ayetleri bunu emretmektedir.

3- Hz. Peygamberin Risalet ve Nübüvvetinin kıyamete kadar gerekli ve geçerli olduğunu bilmek ve ona göre hareket etmek.

“Muhammed (A.S), sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak O (Hz. Muhammed A.S) Allah'ın Resulü ve Peygamberlerin sonuncusudur. (Hatemen-Nebiy'dir. Nübüvvet ve rehberliği kıyamete kadar süreklidir.) Allah (geçmiş, gelecek, gerekli ve geçerli olan) her şeyi (ayrıntılılarıyla) Bilen (ve Bildirendir).” (Ahzab: 40) ayeti buna delildir.

“O (Allah), ümmiler içinde, kendilerinden (biri olan) ve onlara ayetlerini okuyan, onları (Kur'an'la ve izahıyla) temizleyip arındıran ve onlara Kitap ve hikmeti (sünneti) öğretip (açıklayan) bir Elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açığa bir sapıklık

İçinde **İlâhî ve (Hz. Muhammed AS.) henüz kendilerine (sahabelere) ulaşmış katılmamış (kıyamete kadar gelecek) olan diğerlerine de (bütün insanlık âlemine Peygamber gönderilmiştir.)**
O (Allah), Üstün ve Güçlüdür, Hüküm ve Hikmet sahibidir.
(Bu ayet Hz. Peygamber Efendimizin Nübüvvetinin ve sünnetinin kıyamete kadar geçerli ve gerekli olduğuna delildir)."
(Cum'a: 2-3)

4- Resulullah'ın hadislerinin ve Sünnetinin de, özel bir vahiy (ilham ve ilahi yönlendirme) olduğu gerçeğini gözetmek.

"O, (kesinlikle kendi) hevasından ve kafasından (nefsi kuruntularından) konuşmamıştır. O ancak (kendisine) vahy (ve telkin) olunan vahiydir (İlahi hakikâtlar ve öğretilerdir ki, tebliğ edip size ulaştırmıştır)." (Necm: 3-4)

"Kim Resul'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. (Hz. Peygamber; hem tebliğ hem de teşri (hüküm belirleme) ile görevli ve yetkilidir.) Kim de (Resulden ve sünnetinden) yüz çevirirse, Biz Seni onların üzerine koruyucu göndermedik." (Nisa: 80)
Ayetleri bu gerçeği haber vermektedir.

Evet Hz. Peygamberimiz kıyamete kadar ve istisnasız her konuda en güzel ve en mükemmel örneğimiz ve rol modelimiz konumundadır.

"Andolsun, onlarda (Peygamberlerde ve sadık takipçilerinde) sizlere, Allah'ı ve ahiret gününü umut edenler için güzel bir örnek vardır. Kim (Hakk'tan ve hayırdan) yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ğaniy' dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan sonsuz zengindir) , Hamid' dir (övülmeye layık olan Rabbinizdir)
.

(Mümtehine: 6)

“Şüphesiz, Allah ve O’nun melekleri (ve kâinattaki tüm görevlileri ve enerji (nur) güçleri Hz.) Peygambere salat edip (dua ve destek vermektedir. Öyle ise) Ey iman edenler, siz de O’na salat edin (Hz. Peygamberin sünnetine ve hayat sistemine uyuverin ve Hakk Dinin hâkimiyeti için gayret gösterin) ve tam bir teslimiyetle O’na salatü selam verin. (Resulûlla h’a saygılı ve itaatli davranın). Gerçek şu ki, (her asırda ve her fırsatta) Allah’a ve Elçisine eziyet verenler (dinine ve davasına hıyanet edenler ve Hz. Peygamberin öğüt ve öğretilerini gereksiz görenler) var ya; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiştir ve onlar için (her iki alemde) aşağılatıcı bir azap hazırlanmıştır (vaktini beklemektedir).”

(Ahzâb: 56-57)

ayetleri Hz. Peygambere (SAV) saygısızlığın ve sünnetini devre dışı bırakmanın dalalet olduğunu bildirmektedir.

Bu arada Sünnet’in 3 kısma ayrıldığını ve sadece “Daimi ve Dini Sünnet”lerin bizi bağladığını unutmamak lazımdır.

1- Örfi Sünnet: Gelenek, görenek, örf ve adetlerle ilgili; Kılık kıyafet, yeme içme adetleri ve aletleri gibi sünnetler örfidir. Bunlar şartlara ve ihtiyaçlara göre değişebilir.

2- Şahsi Sünnet: Gece namazının kendisine vacip kılınması, mübarek zevcelerinin O’nun ölümünden sonra Ümmete anne sayılıp nikahlarının haram olması gibi sünnetler şahsidir, sadece Efendimize özeldir.

3- Dini ve Daimi Sünnet: İbadetlerin şekli, ahlaki ve ailevi öğütleri, Hak ve hukukla, devlet ve adalet kurumlarıyla ilgili talimat ve tavsiyeleri ise, kıyamete kadar her mü’mini bağlayıcı ve Kur’an’dan sonra İslam Fıkhının 2. Temel dayanağı sayılan; kavli, fiili ve takriri sünnetler bu kısımdandır.

“Kur’an bize yeterlidir... Sünnet gereksiz ve geçersizdir... Hadisler 150 sene sonraki muhaddislerin derlemesidir ve doğrulukları şüphelidir... Bazıları Hadis diye Peygamberin değil, İmam Buhari ve İmam Müslim gibilerin peşinden gitmektedir” gibi iddialarla sapıtanlar, bizimle camiye geldiklerinde, Kur’an’a göre değil, Muhaddislerin ve

Müçtehidlerin bildirdiklerine göre namaz kılmaktan, yani iddialarının aksine riyakârlık ve sahtekârlık yapmaktan hiç utanmamaktadırlar. Ve hele Ümmetin bu zillet ve sefaletten kurtulması yolunda, sadece Kur'an'ı esas alarak Adil bir sistem projesi ve hükümet modeli ortaya asla koyamamaktadırlar. Zaten böyle bir derterli ve hedefleri de bulunmamaktadır. Bu tıynetsiz tiplerin amacı, irşat, ıslahat ve icraat değil; sadece kuru bilgiçlik taslamak, boş ve kof tartışmalara dalmak ve edepsiz edebiyat yapmaktır. Riyakârlık, ucuz kahramanlık ve herkesten farklılık takıntıları en yaygın vasıflarıdır. Bu nedenle, zehirli fikirlerini kuzmalarına ve gafil-cahil kimseleri saptırmalarına fırsat tanımamalıdır. Allah için buğz edilmesi ve yüz verilmemesi gereken insanlardır. Hidayetleri kararmış, vicdanları pas bağlamış, imanları ve insani ayarları yozlaşmıştır.

Şaşaalı yaşamıyla manşetlere taşınan, kendince sadece Kur'an'ı esas alıp hadislerin hepsini şüpheli ve gereksiz sayan Adnan Oktar ve kedicikleri, yılbaşında rezalet ve edepsizlik derekesinin dibine yaklaşmıştı. Evinde parti veren Oktar, dansöz oynatıp çıplak kızlarla göbek atmıştı. A9 TV'de yaptığı din tahribatıyla ünlenen Adnan Oktar, yılbaşında da adından söz ettirmeyi başarmış, Oktar'ın kedicikleriyle yılbaşı kutlamasını görenlerin ağzı açık kalmıştı. Şaşaalı bir sofraya kurup eğlencenin dibine vuran Adnan Oktar, 31 kedicigi yanına alıp yılbaşı kutlamıştı. Normalde sadece kediciklerini oynatan Oktar, bu sefer dansöz de oynatmaktan sakınmamış ve utanmamıştı. İşte "Kur'an Bize Yeterlidir" safatasına kapılanların akıbetini ve gerçek tıyniyetini öğrenmek isteyenler Adnan Oktar sapkınına baksınları.

Bu tipler; *"Hadisler, %99.9 Ahad haber olan rivayetler olduğundan bunlara inanmak ve uymak zorunda değiliz"* diye saçmalamakta ve *"Hadis-i Şerifleri sadece bir kültür birikimi"* saymakta ve tabi açıkça yalan uydurmakta ve iftira atmaktadırlar. Çünkü "Ahad" rivayetler ve bunların hangilerinin delil olma nitelikleri taşıdıkları, titizlikle araştırılıp sıhhat dereceleri tasnif edilmiş durumdadır. Ve asla unutulmasın ki; pek çok hadis, rivayet zincirindeki halkalar 3 kişiden az olduğu için "lafzen ahad" sayılsa da, tatbikat olarak Efendimiz'den öğrendiklerini uygulayarak sonraki nesillere taşıyanların sayıları onbinleri aştığı için "fikren ve fiilen mütevatir" konumundadır.

Kaldı ki "ahad" hadisler üzerinde şüphe bulutları oluşturmak isteyenler şu gerçeği göz ardı etmekte veya kasıtlı olarak gizlemeye çalışmaktadırlar: Sayıları onbinlere ulaşan Sahabe-i Kiram; iman, ibadet, ahlak ve muamelat olarak İslam'ı bizzat Efendimizden, bakıp anlayarak, yaparak ve yaşayarak "

Tabiine”

aynen aktarmış, onlar da yine büyük kitleler ve yalan üzerinde ittifak etmesi mümkün olmayan kalabalık kimseler halinde sonraki nesillere ulaştırmışlardır. Böylece; fiilen talim, takip ve tatbik olunup yaşanarak aktarılan İslam, zaten mütevatir

derecesini kazanmıştır. Yani Hz. Peygamberin (S.A.V) Sünneti ve Hayat Sistemi, aslında “ahad”

aktarım ve yorumlarla değil,

“Mütevatir”

talim ve tatbikatlarla nesilden nesile ulaştırılmıştır.

Bunlar inkârcılıklarını açıkça ortaya koyamayacak kadar da yapmacık tavırlı insanlardır. Sarih ayetlere, sahih hadiseler, akıl ve vicdan ölçülerine aykırı fetva ve rivayetleri tespit ve tenkit etmek yerine şeriatın ve mezheplerin tamamına itiraz ve inkâra kalkışan...

Tasavvuf içine sokulan bid'at ve hurafeleri ayıklamak ve açıklamak yerine tarikatların

tamamını şirk sayan... Kendi sapkınlıklarını saklamak üzere; bütün şuurlu ve sorumlu Müslümanları

“Uydurulmuş din mensupları ve müşrik takımı”

diye karalama küstahlığına başvuran bu zavallı zırvacılar, ayet ve hadislerde ve tabi Allah'ın izni çerçevesinde ve ölçüsünde, açıkça müjde buyrulan

“Şefaet, keramet, velayet”

gibi durumları da inkâr ederek, sinsi ayarlarını ve amaçlarını ortaya koymakta ve çok derin bir din tahribatı yapmaktadırlar.

Dindeki yozlaşmaları, taklitçilik ve şekilcilik hastalıklarını, tarikalardaki istismar ve suiistimal konularını, yeni bir içtihat ve ıslahat ihtiyacını yıllardır savunan ve bu maksatla yüzlerce yazılar-kitaplar ortaya koyan ve bu yüzden pek çok kesimin hücumuna uğrayan şahsiyetlere bile bu hadis inkârcısı şaşkınlık, hiç utanmadan ve sıkılmadan hem de oldukça edepsiz ve erdemsiz ifadelerle saldırmaya başlamış, bunu da mertçe değil, yine meretçe yapmaya kalkışmışlardır.

Ancak asla unutmayalım ki, İslam sadece Hayat Kuralları değil, aynı zamanda bir İmtihan Programıdır.

Cenab-ı Hak, herkes ayarını ve tarafını ortaya koysun diye, fırsat tanımakta ve yularını uzatmaktadır. Sonuçta her insan, kendi niyetinin, tıynetinin, gaye ve gayretinin ve gizli mahiyetinin gereğini yapacak; hidayeti de, dalaleti de bizzat hak etmiş olacaktır. Zira Allah -haşa- her türlü haksızlık ve yanlıştan münezzehtir. Oldukça kısıtlı ve yok denecek kadar sınırlı derme çatma bir Arapça ile ve kısır bir anlayış ve araştırma neticesinde, din tahripçisi kişi ve çevrelerin basit bir taklitçisi ve fasit bir takipçisi olan bu sahtekârlar kendilerine alim ve müçtehid süsü verip, safdil ve cahil insanları ayartmaya ve azdırmaya çalışmaktadırlar. Anlaşıyor ki bunlar; Allah korkusu, ahiret ve hesap kuşkusu ve bir belaya çarpılma duygusu taşımamaktadırlar. Bu denli şımarmış olmaları

da, herhalde hadlerini bildirecek, cahilliklerini ve çirkef fikirlerini gösterecek kimselerin çıkmayacağını sanmalarındandır.

Sünnet'i Terk Etme Şarlatanlığı ve Sapkın Sonuçları

Bu konuya Rahmetli Erbakan Hocamızın çarpıcı bir tespitiyle başlayalım. “Şayet örneksiz ve rehbersiz, Kur’an-ı Kerim’i doğru anlamak ve uygulamak mümkün olsaydı, Cenab-ı Hak ayrıca Peygamber göndermez, bizzat yaparak ve yaşayarak öğretmek üzere Aleyhissalatü Vesselam Efendimizi görevlendirmezdi. Bunun yerine, Kur’an ayetlerini yazılı nüshalar halinde Kâbe’nin damına indirir “gidip alın, okuyun anlayın ve uygulayın” diye emrederdi. Ama o takdirde Müslümanlar nasıl namaz kılacağını, nasıl oruç tutacağını, nasıl Hac yapacağını ve Zekât emrini nasıl uygulayacağını dahi bilemezlerdi. Bugün “Kur’an bize kâfidir. Hadis-i Şerifler ve Sünnet gereksizdir” diyenler, aslında Kur’an’ı Kerim’i keyfince yorumlayıp yozlaştırmak, böylece mesuliyet ve mükellefiyetlerden kurtulmak hevesinde olan kimseler de, onlara uyan kesimler de cahillerdir.”

“Dinin elden çıkışı sünnetin terkiyle başlayacaktır. Halat nasıl lif lif kopup parçalanırsa, din de sünnetin birer birer terkiyle ortadan kalkacaktır.” (Darimi, Mukaddime 16)

İslam tarihinde çeşitli dönemlerde çeşitli sapmalar yaşanmıştır. Farklı mezhepler ve ekoller, İslam’ın özünden uzaklaşarak çeşitli bozuk itikatlara kaymış ve sapkın uygulamalara başlamıştır. Hariciler’den Batıniler’e, Fatımiler’den Mu’tezile’ye kadar çeşitli fırkalar, çeşitli sapkınlık dereceleriyle, Kur’an’ın ve Allah Resulü’nün (s.a.v.) yolundan ayrılmışlardır. Son dönemlerde bu sapmalara bir yenisi daha katılmıştır. Bazı insanlar, Resulullah’ın (s.a.v.) sünnetini gereksiz ve geçersiz saymaktadır. *“Kur’an’ı okuyup anlarız, Resulullah’tan (s.a.v.) gelen bir açıklamaya muhtaç olmadan onu kendi başımıza uygularız”* diyenler çıkmıştır. Böylece Hz. Peygamberimizce Kur’an’ın hayata aktarılması ve uygulanması demek olan sünnetten yüz çevirip İslam yozlaştırılmaktadır. Oysa

"Kur’an yeterlidir"

sloganı ile ortaya çıkan bu

"Sünneti terk etmiş İslam"

akımı, bizzat Kur’an’ın hükümlerini göz ardı etmektedir. Çünkü sünnet, Kur’an’ın bir açıklamasıdır ve daha da önemlisi, Hz. Peygamberin en güzel ve en mükemmel örnek sayılması ve kendisine tabi olunması gereği Kur’an’da bizzat emredilmiştir. Allah (c.c.), bizleri yalnızca Kitaba itaatle yükümlü kılmamış, aynı zamanda Resulullah’a (s.a.v.) itaatin de farz olduğunu belirtmiştir. Bu nedenle, İslam ancak Sünnetle birlikte gerçek din haline gelir. Kur’an, ancak Sünnetin yardımıyla ümmet tarafından anlaşılıp uygulanabilir. Sünnet ise, Resulullah’ın

(s.a.v.) sahih hadislerinin toplanması ve sonra da büyük âlimler tarafından yorumlanması ile oluşan Ehl-i Sünnet düşüncesiyle belirginleşir.

Kur'an, Sünnete bağlanmayı emir buyurmaktadır

Özellikle, *"Sünneti terk etmiş İslam"* tehlikesine dikkat çekmek gerekir. Öncelikle bilinmelidir ki, Sünnet, Kur'an'dan ayrı değildir. Sünnet; Kelâmullah'ın ifadesiyle *"son Peygamber, âlemlere rahmet, büyük ahlak sahibi, mü'minlere pek düşkün, onların sıkıntıya düşmesi kendisine çok ağır gelen, onların ağır yüklerini üzerlerindeki taassup zincirlerini indiren Allah (c.c.) elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.)"* tarafından ortaya konmuş Kur'an'ın evrensel yorumu ve tatbidir. Bu yorum olmadan Kur'an'ın doğru anlaşılması ve hayata geçirilip uygulanması mümkün değildir. Örneğin, Kur'an mü'minlere; diğer mü'minlere karşı şefkatli olmayı, güzel ve tatlı konuşmayı, tevazulu davranmayı, kâfirlere karşı ise, sert ve caydırıcı olmayı emretmiştir. Temizliği ve namazı farz etmiştir. Ancak bunların nasıl gerçekleştirileceği Kur'an'da detaylı bildirilmemiştir. Nasıl şefkat gösterileceği, nasıl "sert ve caydırıcı" olunabileceği, namazın nasıl eda edileceği, bunların ölçüsü belirtilmemiştir. Örneğin Sünneti, yani Efendimizin örneğini ve öğretilerini dikkate almadan, sadece Kur'an'daki ilgili ayetlerle bir rekât namaz kılmak bile mümkün değildir. Peki mü'min, bunların nasıl ve ne ölçüde uygulanacağını nereden öğrenecektir. Kur'an şu hükmü verir:

"Andolsun sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredip (Rabbine bağlananlar ve Kur'ani gerçekleri ananlar)

için Allah'ın

Resulû

'nde (her konuda uyulacak) en güzel (ve mükemmel) bir örnek vardır. (Huzur ve şuurla yapılan devamlı zikir ve fikir, insanı örnek alınacak bir tevekkül ve teslimiyet olgunluğuna ulaştırır.)

"

(
Ahzab Suresi: 21)

Resulûllah (s.a.v.), her konuda ve kıyamete kadar en güzel örnektir. Mü'min, Resulullah'ın (s.a.v.) sünnetine bakar ve uygulamaları oradan öğrenir. Nitekim sünnete bakıldığında hemen görülür ki, Resulullah (s.a.v.) ümmetine her konuyu öğretmiş, onların izzet ve şerefine yaraşır davranışları göstermiştir. Bunda küçük işlerle meşguliyet gibi bir basitlik değil, en küçük ayrıntıyı bile ihmal etmeme derecesinde bir ciddiyet, sorumluluk ve hassasiyet gözetilmiştir. Bu durum, Resulûllah'ın (s.a.v.) ümmetine Kur'an ile birlikte bir

de "hikmet"i öğretmekte oluşunun bir gereğidir. Bir ayet, bu konuyu şöyle açıklamıştır:

"Andolsun ki Allah mü'minlere, içlerinden onlara kendilerinden bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. (Oysa) Ondan öncesinde onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler.

" (Ali İmran Suresi: 164) Alim

lerimiz ayetteki

"Hikmet"

in sünnet olduğunu söylemiştir.

Resulullah'a her konuda İttiba ve İtaat şarttır

Resulullah'ın (s.a.v.) mü'minler için taşıdığı hayati önem, Ona hitap eden ayetlerde şöyle vurgulanır:

"(Ey Resulûm) Kesinlikle Biz Seni (sadece) şahit, müjdeleyici ve inzar (ikaz ve irşad) edici olarak göndermişizdir... Ki (Ey Kullarım bu vesile ile siz) Allah'a ve Resulüne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, Ona içtenlikle saygı gösterip (dinine ve davasına) yardım etmeniz; ve sabah akşam (her yerde ve her halde) Onu (hatırlayıp) tesbihle yüceltmeniz (ve Onun emir ve hükümlerine göre hayat sürüp huzura ermeniz) içindir. Şüphesiz (Hakk ve adalet hakîm kılınsın, zulüm ve küfür düzenleri yıkılsın diye, imani ve insani bir mesuliyetle) Sana biat edenler, (aslında ve aynen) ancak Allah'a biat etmiş (gibi)dir. (Sanki) Allah'ın eli (Seninle biat ve itaat sözleşmesi yapan) şahısların elleri üzerindedir. (Hakk ve hayır adına biat edip sadakat gösterenler Allah'ın özel inayeti ve hidayeti içindedir.) Bu nedenle artık kim ahdini bozar (davadan ve sadakatten ayrılır)sa, o sadece kendi aleyhine ahdini bozmuş birisidir. Her kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterir (sadakat, samimiyet ve gayretini devam ettirir)se, (Allah kesinlikle) ona da büyük bir ecir (şeref ve zafer) verecektir." (Fetih Suresi: 8-10)

Resulullah'a biat eden, Allah'a biat etmiştir. Bu ilahi kural, bir başka ayette şöyle açıklanır: **"Kim Resul'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. (Hz. Peygamber; hem tebliğ hem de teşri (hüküm belirleme) ile görevli ve yetkilidir.)..."**

(
Nisa Suresi: 80)

Dikkat edilirse, ayette

"Resulûllah'a itaat"

kavramı üzerinde önemle durulmaktadır. İşte bu kavram, Resulullah'ın (s.a.v.) az önce değindiğimiz "örnek olma" vasfının yanında, ikinci bir vasfı, "hüküm koyucu" özelliğinden kaynaklanmaktadır. Kur'an göstermektedir ki, Resulullah'ın (s.a.v.) kararlarına ve koyduğu kurallara uymak, aynı Allah'ın (c.c.) kitabındaki ayetlere uymak gibi farzdır. Nitekim bir başka ayet, Resulullah'ın (s.a.v.) söz konusu yasaklama ve emretme yetkilerini şöyle açıklamaktadır:

"Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan Elçiye (Hz. Muhammed'e SAV) tabi olurlar. Ki, O onlara marufu (iyiliği) emreder, münkeri (kötülüğü) nehyeder, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıp (öğütler) ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indirip hafifletir. İşte Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edip (işini kolaylaştıranlar) ve Onunla birlikte indirilen nura tabi olanlar, elbette kurtuluşa erenler bunlardır. (Not: Bu ayeti kerime, Tevrat ve İncil ehli olan Yahudi ve Hıristiyanların, son Elçi Hz. Muhammed Aleyhisselam'a iman ve itaat etmeden felaha kavuşamayacaklarını vurgulamaktadır.)

"
(
Araf Suresi: 157)

Bir diğer ayette ise şöyle buyrulmaktadır:

"... Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. ..." (Haşr Suresi: 7) Bu ayetler, Hz. Peygamberin, Kur'an'da haram kılınmış olan şeylerin dışında da bazı şeyleri ümmetine yasaklayabileceğinin kanıtıdır. Bu nedendir ki, peygamberimiz bir hadisinde şöyle buyurur:

"Sizi bir şeyden men ettiğim zaman ondan kesinlikle kaçının. Bir şey emrettiğimde ise, onu gücünüz yettiğince yerine getirmeye çalışın"

(
Buhari, İ'tisam 2)

Başka ayetlerde de peygamberin söz konusu "hüküm koyucu" özelliği şöyle haber verilir. Mü'minlerin anlayamadığı herhangi bir konu, Resulullah'a (s.a.v.) götürülecek ve o karar verecektir:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin (Kur'an'a uyun), Peygambere (Sünnetine tabi olun), ve sizden olan "Ulu'l-Emr'e" (inandığınız gibi hak ve hayır üzere sizi yönetenlere, gerçek ilim ve içtihat ehline) de itaat edin. Eğer herhangi bir hususta anlayamayıp çekişerseniz,

onu hemen Allah'a (Kur'an'a) ve Resulüne (Sünnete) arz edip (bunlara göre hüküm verin.) Şayet Allah'a ve ahirete inanıyorsanız bu sizin için daha hayırlı ve netice olarak daha güzeldir." (Nisa Suresi: 59)

Resulullah'ın (s.a.v.) söz konusu hüküm verici özelliği o denli kesindir ki, buna itaat etmeyen, hem de kalbinde bir sıkıntı duymadan, seve seve itaat etmeyenler mü'min sayılmamaktadır:

"(Ey Nebim) Yok (onların zannettiği gibi) değil; Senin Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri şeylerde Seni hakem kılıp, sonra Senin verdiği hükme, (hem de) içlerinde hiçbir sıkıntı (ve gizli itiraz) duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, hakkıyla iman etmemişlerdir." (Nisa Suresi: 65)

Resulullah'ın (s.a.v.) hükmünün kesinliğini bir başka ayette, şöyle vurgulanır:

"Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği (bir konuda karar verdiği) zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için, artık o işte kendi isteklerine (ve beklentilerine) göre (başka görüşleri) seçme ve tercih hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulü'ne isyan ederse (Ayet ve hadislerin açık hükümlerini çiğner ve kendi keyfince te'vil edip tersine çevirirse), işte gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır." (Ahzab Suresi: 36)

Resulullah'ın (s.a.v.) bu "hüküm verici" vasfına karşı çıkmamanın, Onun verdiği hükme itiraza kalkışmanın ise küfür olduğu vurgulanmıştır ve cehennemle cezalandırılacağı uyarılmıştır:

"Her kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan (hidayet ve hakikati bilip tanıdıktan, Hakk ile Batılın farkına ve şuuruna vardıktan) sonra, (dünyalık makam ve menfaat hırsıyla) elçiye muhalefet edip (haklı ve hayırlı hareketten ayrılırsa) ve mü'minlerin yolundan başka bir yola (Siyonist ve Haçlı İttifakına ve Şeytani kurallarına) uyarsa, onu döndüğü (ortam ve ortaklıkta) bırakırız (bu hıyanet ve hakaretinden dolayı tekrar Hakka ve hidayet yoluna dönmesine fırsat tanımamız ve hidayetini karartırız) ve (ahirette de) cehenneme sokarız. O ne kötü bir yataktır!" (Nisa Suresi: 115)

Hz. Peygamberin hüküm koyuculuğu ve örnek olma vasfı, Kur'an'da bu denli muhkem bir biçimde açıklanmışken, Resulullah'ın (s.a.v.) Sünnetinden yüz çevirmeyi savunmak, kuşkusuz bizzat Kur'an'a aykırıdır ve sapkınlıktır. Muhammed Esed'in de veciz bir şekilde ifade ettiği gibi "her yaptığı işte ve her emrinde Ona ittiba etmek, İslam'a ittiba etmenin kendisidir. Onun Sünnetinden uzaklaşmak ise İslam'ın hakikatinden uzaklaşmaktır." (Muhammed Esed, el-İslam ala Mufterakit-Turuk, s. 110)

Nitekim Ashab-ı Kiram da öyle yapmış, her işlerinde Kur'an'la birlikte Kur'an'ın hayata geçmiş hali olan Resulullah'a (s.a.v.) uymuşlardır. Bir sahabeden şu söz aktarılmıştır:

"Biz hiçbir şey bilmezken Allah bize Muhammed'i (s.a.v) peygamber olarak göndermiştir. Biz, Hz. Muhammed'i (s.a.v) neyi, nasıl yaparken görmüşsek, onu öylece yapmak görevimiz ve şerefimizdir" (Tirmizi, Menakıb 7/147 Nesai, Taksir 1)

Sünnet, Nuh'un Gemisi makamındadır

Şu halde, ***"Kur'an'a dönelim, fakat Sünnete ihtiyacımız yok"*** düşüncesinin İslam'a uygun bir düşünce olmadığı veya İslam'ı bilmemekten ya da yozlaştırma düşüncesinden kaynaklandığı ortadadır. Bu görüşün sahipleri, bir köşke girmek isteyen fakat kapısını açabilecekleri anahtarı kullanmayı reddeden kimselere benzemektedirler. Sünnetin kendisine sarılanları kurtardığı kesindir. Dahhak şöyle der: ***"Cennet ile Sünnet aynı konumdadır. Zira ahirette cennete giren, dünyada sünnete sarılan kurtulur."***

(Tefsiru Kurtubi, xii, 365)

İmam Malik de Sünneti Nuh aleyhisselamın gemisine benzetmiş ve ***"kim ona binerse, kurtulur, kim binmezse boğulur"***

(Süyuti, Miftahu'l Cenne, s. 53-54)
demiştir.

Sünnet o denli büyük bir kurtuluş yoludur ki, Kur'an, Resulullah'ın (s.a.v.) emir ve yasaklarını "hayat verecek şeyler" olarak tanımlamıştır:

"Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resûlü'ne icabet edip (emirlerine uymalısınız). Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer (layıksa hidayet nurunu artırır, müstahaksa dalalet yolunu kolaylaştırır) ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız." (Enfal Suresi: 24) Dikkat edilirse "İcabet ve İtaat" hususunda Allah'ın yanında elçisi de sayılmıştır.

Tüm bu ayetler, "Sünnet'i terk etmiş İslam" kavramının, Kur'an'a aykırı bir batıl inanç olduğunu göstermektedir. Din, Kitap ve Resulullah'la (s.a.v.) birlikte bir bütündür. Birinin eksilmesi söz konusu olamaz. Resulullah'ın (s.a.v.) örnek davranışlarını, öğrettiği hikmetleri ve verdiği hükümleri bize ulaştıran kaynak ise Sünnet'tir, Ehli-Sünnet itikadıdır. Şu halde, bu itikad, "Nuh'un gemisi"dir.

Resulullah'a İtaat ve Sünnet'e İttiba şarttır!

"Size sarıldıkça sapıtmayacağınız iki şey bıraktım: Onlar Allah'ın kitabı ve benim sünnetimdir." (Tirmizi) hadisini hesaba katmayanlar marazlı münafıklardır.

İnsanlık tarihine bakıldığında hayatın peygamberle başladığı görülecektir. Çünkü bir elçi olmadan dinin anlaşılması ve uygulanması mümkün değildir. Bu yüzden her ümmete yol gösterici olarak bir elçi gönderilmiştir. Allah, diğer peygamberlere olduğu gibi Hz. Muhammed'i (SAV) de mükemmel bir din, dosdoğru bir yol üzerinde göndermiştir. Ve Onu kıyamete kadar bütün insanlığa peygamber kılmıştır. Elçiye itaat, Ona saygı ve sevgi, Onun yaşam tarzını uygulama ve Onun sünnetini yerine getirme inananlar için bir sorumluluktur. Nitekim Kur'an'da Peygambere itaat, Allah'a itaat ile birlikte değerlendirilmektedir. Mü'minlere anlaşmazlığa düştükleri konularda kendilerine yol gösterici olarak Kur'an'ı ve Peygamberimizin sünnetlerini almaları emredilmiştir. Kur'an-ı Kerim'de bu konu ile ilgili olarak şöyle buyurulmaktadır.

"(Ey Nebim) Yok (onların zannettiği gibi) değil; Senin Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri şeylerde Seni hakem kılıp, sonra Senin verdiğin hükme, (hem de) içlerinde hiçbir sıkıntı (ve gizli itiraz) duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, hakkıyla iman etmemişlerdir." (Nisa Suresi: 65)

Bu ayetten de açıkça anlaşıldığı gibi Hz. Muhammed'in (SAV) uygulamaları, Kur'an gibi

kesin ve hatasız bir hüküm kaynağıdır. Çünkü Sünnet Kur'an'ın yorumu, açıklanması ve hayata dönüştürülmesinin diğer adıdır. Bu yüzden Kur'an'ın hayata dönüştürülmüş şekli olan Peygamberimizin Sünnet-i Seniyyesi konusunda mü'min erkek ve kadınlar için herhangi bir te'vil getirme ve itaatsizlik etme hakkı yoktur.

"Allah ve Resulû, bir işe hükmettiği (bir konuda karar verdiği) zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için, artık o işte kendi isteklerine (ve beklentilerine) göre (başka görüşleri) seçme ve tercih hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulû'ne isyan ederse (Ayet ve hadislerin açık hükümlerini çiğner ve kendi keyfince te'vil edip tersine çevirirse), işte gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır." (Ahzab Suresi: 36)

Bu konu ile ilgili diğer bir ayette Allah şöyle buyuruyor: **"Aralarında hükmedip (karar vermesi) için Allah'a ve Elçisine (Kur'an ve Sünnet kaynaklı hükümlere ve düzene) çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İştittik (kabul ve) itaat ettik" demeleridir. İşte ancak böyle davrananlar kurtuluşa ereceklerdir." (Nur Suresi: 51)**

Kur'an'da Resulullah'a (s.a.v.) itaati konu alan tüm ayetlerde itaatın tüm mü'minler üzerinde bir zorunluluk olduğu anlatılmaktadır. Bu yüzden Hz. Peygamber uygulamalarında masumdur ve bu uygulamalar Allah'ın koruması altındadır. Diğer bir deyişle sünnet kapsamı içerisine alınan her şey aslında vahye dayalıdır.

"O, (kesinlikle kendi) hevasından ve kafasından (nefsi kuruntularından) konuşmamıştır. O ancak (kendisine) vahy (ve telkin) olunan vahiydir (İlahi hakikâtlar ve öğretilerdir ki, tebliğ edip size ulaştırmıştır.) " (Necm Suresi: 3-4)

Bu durumda, eğer bir konuda ihtilaf baş gösterirse İslam'ın iki temel kaynağı olan Kur'an ve Sünnete başvurmak mü'minler için bir zorunluluk sayılmıştır.

"... Eğer herhangi bir hususta anlaşamayıp çekişerseniz, onu hemen Allah'a (Kur'an'a) ve Resulüne (Sünnete) arz edip (bunlara göre hüküm verin.) Şayet Allah'a ve ahirete inanıyorsanız bu sizin için daha hayırlı ve netice olarak daha güzeldir." (Nisa Suresi: 59)

Ayrıca Peygamber, vahiy yoluyla Allah'tan aldığı Kur'an ayetlerini sadece insanlığa ulaştırmakla kalmamış, aynı zamanda onun açıklanması görevi ile yükümlü kılınmıştır. Peygamberimizin sünnetine bu açıdan bakıldığında onun Kur'an'ın yorumlanması olduğu anlaşılacaktır. Peygamberimizin sünneti, eğer bu anlamda değerlendirilirse yanlış anlaşılmalardan, tahrifattan ve istismardan korunmuş olur ve anlaşılması kolaylaşır. Diğer bir ayette ise

'
"(Ey Resulûm!) De ki: "Eğer (gerçekten) Allah'ı seviyorsanız (bu iddianızı ispat etmek üzere) Bana (sünnetime ve hayat sistemime) tabi (ve teslim) olunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlayıversin. ..."

(
Al-i İmran Suresi: 31)

buyrulmaktadır. Dikkat edilirse bu ayette Efendimizin diliyle

"Eğer Allah'ı seviyorsanız Kur'an'a uymanız yeterlidir"
denilmemiştir

"Bana, yani Resulullah'a uyun"
denilmiştir.

Bu yüzden Allah'ı sevmenin göstergesi Resulullah'a uymaktır. İnsan Resulullah'a (sav) uymakla gerçekte Allah'a uymuş olduğunu ortaya koymaktadır. Hiçbir mü'min Allah'a itaati yeterli görüp Resulullah'a (sav) itaati terk edemez. Peygamber Efendimiz (sav) Sünnete uyanları şu şekilde müjdelemektedir.

"Kim, sünnetimi ihya ederse, beni ihya etmiş olur. Kim beni ihya ederse cennette benimle beraberdir."

(
Tirmizi)

Peygamberimiz (sav) Sünnet-i Seniyyeye uyanları böyle müjdelerken, Kur'an-ı Kerim'de Peygambere isyanın ne kadar kötü sonuçlar doğuracağı şu şekilde uyarılır.

"Kim Allah'a ve Elçisine isyan eder ve Onun sınırlarını aşarsa (kafasına göre; daha katı veya ılımlı din kuralları uydurur, Dine ekleme ve çıkarma yaparsa), onu içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır." (Nisa Suresi: 14)

Bütün bu gerçeklere rağmen Sünnet-i Seniyyenin önemini anlamayanlar ve ona dil uzatanlar, doğrudan doğruya Resulullah'a (sav) dil uzatmış ve O'na eziyet etmiş sayılır. O'na eziyet eden ise Allah'a (cc) başkaldırmıştır. Bunlar hem dünyada, hem ahirette Allah'ın (cc) lanetine maruz kalacak ve, amansız bir azaba uğrayacaklardır.

Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de **"Sen büyük bir ahlak üzerindesin"** dediği, Hz. Ayşe'nin **"O'nun ahlaki Kur'an'dan ibarettir"**

dediği Resulullah'ın (sav) söz ve davranışları insanlar için en güzel ve en mükemmel bir model konumundadır. İnsanlık, O'nu örnek almadığı takdirde güzel ahlaktan uzak kalacağı gibi, dünya ve ahiret saadetini de bulamayacaktır. Sünnet-i Senniyyeyi terk edenler büyük bir sevap kaybına uğrayacaklar, hesap gününde Resulullah'ın şefaatinde de mahrum kalacaklardır. Ayrıca, ümmetine karşı son derece şefkatli, onlara gelecek zarara karşı alabildiğine hassas olan Peygamberimizin (sav) sünnetinden yüz çevirmek inanılmaz bir vicdansızlık ve nankörlüktür.

"Andolsun ki size içinizden; sıkıntıya düşmeniz (ve zorluk çekmeniz) O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir Elçi gelmiştir." (Tevbe Suresi: 128)

HZ. MUHAMMED'İN (SAV) UYGULAMALARINA "AYRINTILARLA MEŞGULİYET" GÖZÜ İLE BAKANLAR, PEYGAMBERİN İSLAM DİNİNDEKİ YERİNİ ANLAYAMAMIŞLARDIR. ELÇİNİN ÜZERİNE YÜKLENEN GÖREV, HIÇ BİR AYRINTIYI GÖZDEN KAÇIRMAYAN BİR SORUMLULUK BİLİNCİNİ AŞILAMAKTIR. PEYGAMBERİMİZ (SAV) TİCARETTEN SAĞLIĞA, YARDIMLAŞMADAN EĞİTİME KADAR SAYISIZ KONUDA BU YÜZDEN BİZİ BİLGİLENDİRİP ÖRNEK OLMUŞLARDIR.

Peygamberimizin (sav) sünnetindeki temel prensip **"uygun ve uygulanabilir"** olmasıdır. **"Kola ylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz"**

(
Buhari

) hadisi bunun en belirgin göstergesidir. Hz. Muhammed'in (sav) hanımı Hz. Ayşe ise Onun ahabına daima kolaylıkla üstesinden gelebileceği amelleri emrettiğini söylüyor. Bu yüzden Onun sünneti toplumun her kesiminden insanın örnek alabilmesine uygundur. Onun yaşantısı her mü'min için bir uygulama örneğidir.

Bir diğerkonu ise Resulullah'ın (sav) sünnetinin terk edilmesi ile birlikte ortaya çıkan zararlı bazı sonuçlardır. Bilgisizlik ve tembellik gibi sebepler yüzünden bir kısım Müslümanlar, Sünnete uymak yerine kendi akıllarından ya da kendilerine göre alim sandıkları bazı bilgili insanlardan hüküm çıkararak İslam dünyasına bid'at fitnesini sokmuşlardır. İslam dünyasındaki siyasi ve ekonomik dağınıklık, Allah'ın (cc) kitabından ve peygamberin (sav) sünnetinden ayrılma ile ortaya çıkmıştır. Mü'minler aynı Peygamberin ümmeti olmanın şuurunu kavrayıp Ona layık ümmet olmaya çalışmadıkları sürece İslam coğrafyasındaki bu istikrarsızlığın sona ermesi imkânsızdır. Bu yüzden Müslümanların tek çıkış yolu Allah'ın (cc) kitabına ve Peygamberimizin (sav) Sünnet-i Seniyyesine sınıksıkı sarılmalarıdır.

O'nun hayatı ve yaşam tarzı incelendiğinde hayata yaklaşımının tek boyutlu olmadığı anlaşılacaktır. Hz. Muhammed'in (s.a.v.) hayatı ile ilgili günümüze ulaşan güvenilir hadis rivayetlerinde çok çarpıcı örnekler vardır. Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz Peygamberdir, devlet başkanıdır, ordu komutanıdır, askerdir, tüccardır. Namaz kılan, oruç tutan, gece namazlarına kalkan, devamlı dua, tefekkür ve zikir halinde derinlik sahibi her bakımdan örnek ve önder bir insandır. Evlenen, alışveriş yapan, hastaları tedavi eden, siyasi ve sosyal işlerle uğraşan, çocuklarla şakalaşan, arkadaşlarıyla güreşen, eşiyle yolda yarışan tevazu dolu seçkin bir şahsiyet konumundadır.

Allah'a (cc) kulluk vazifesini yerine getirmek, yalnızca Hz. Peygamberin uygulamalarını gereğince kavrayıp uygulamakla mümkündür. Bunun için ise başvuracağımız ilk kaynak hadis kitaplarıdır. Hadis kitapları Hz. Muhammed'in (sav) özellikle peygamberlik görevini sürdürdüğü dönemde söylediği sözlerin, yaptığı hareketlerin, O'nun şahsi özelliklerini küçük büyük demeden toparlamalarından oluşmuştur. Bu kitaplarda kullanılan hadislerin, bütün Sünni İslam âlimleri tarafından kabul edilen kaynaklardan elde edilmesine büyük özen gösterilmiştir.

Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Nebi Kıyamete Kadar Gerekli ve Geçerlidir; Ama, Yöresel ve Dönemsel İctihadlar, Geçicidir.

Hem aklen, hem ilmen, hem de vicdanen kesindir ki, elbette Allah vardır, hücrelerden galaksilere her şeyin yaratıcısıdır. Basit bir tükenmez kalemin bile kendiliğinden ve tesadüfen meydana geldiğini söyleyene, ya yalancı veya kaçık gözüyle bakılır. İnsanları her şeyden üstün ve farklı yaratan ve gerçek saadet ve adalet kuralları olarak Kur'an'ı yollayan Allah'tır.

Kur'an-ı Kerim, temel ve genel kurallar kaynağıdır

Kur'an-ı Kerim'in muhkem ayetleri: "Mutlak Delil"; sahih hadisi şerifler: "Delil"; Bu iki delile uygun yapılan akli ve ilmi içtihadlar:

"Hüküm"

; üzerinde ulemanın icma ve ittifak ettiği içtihadlar ise

"Mutlak Hüküm"

sayılır. Hz. Peygamberin (SAV) Sünnetini (Hadisi şerifleri ve hayat prensiplerini) gereksiz

ve geçersiz saymak,

“Kur’an-ı Kerim bize kâfidir”

iddiasında bulunanlar etrafını yanıltmaktadır. Çünkü bu düşünce, önce Kur’an-ı Kerim’in emirlerine aykırıdır. Onlarca ayeti kerimede

“Allah’a itaatle birlikte, Resulüne itaat de”

farz buyrulmaktadır. Peki, Allah’a itaat; Kur’an ayetlerine uymak ise, ayrıca Resulüne uymak ne anlamdadır? Evet, Resule itaat; Onun sünnetine, hayat sistemine ve ayetlerde belirtildiği gibi:

“Kur’an’ı açıklayan, bizzat yaparak ve yaşayarak ümmetine örnek-model olan”

Hz. Peygamberin öğretilerine tabi olmaktır. Hz. Peygamberi örnek almadan bir rekât namaz kılmak bile imkânsızdır, çünkü Kur’an’ı Kerim namazı emir buyurmakta, ama onun kılınış şeklini, dua biçimini, nelerin okunması gerektiğini anlatmamakta, bunları Resulullah’ın eğitim ve öğretimine bırakmaktadır.

“Peygamberin öğretileri gereksizdir, Kur’an’ın emirleri yeterlidir” iddiasında bulunanlar, ayetleri kendi keyiflerince yorumlamak, ibadet ve istikamet sorumluluğundan kaytarma yolları aramak için çırpınmakta, bazı gafil ve cahil kimseler de bunlara aldanmaktadır. Yani Kur’an-ı Kerim, hazır bir fetva kitabı veya ansiklopedik bir başvuru kaynağı değil; sürekli değişen ve gelişen bütün şartların ve zamanların ortaya çıkaracağı, içtimai, idari, hukuki, ahlaki ve ekonomik her türlü sorunların çözümüne esas olacak

“

genel kaideler ve temel prensipler”

içeren Allah’ın kelimidir.

Mutlak delil: Bir konuda, sorunların çözümüne esas olacak ve mihenk yapılacak genel ve temel kural ve kaidelerdir. Bunlar her zaman için gerekli ve geçerli olan kaynak ve dayanak yerindedir. Çok açık ve net anlaşılan; kesin emir ve nehiy makamında vahyolunan Kur’an’ı Kerim’in sarıh ve muhkem ayetleri böyledir.

Delil: Hakkında böylesi ayetler bulunmayan hususlarda, problemlerin aşılmasında ve uygun proje ve pratiklerin hazırlanmasında, sağlam hadisi şerifler ve Hz. Peygamberin (SAV) sahih sünneti, yani sorunlara yaklaşım yöntemi ve sistemi de elbette önemli bir örnektir.

Hüküm: Delil ve dayanaklara uygun olarak verilmiş, akli, vicdani, hukuki ve ahlaki karar ve içtihatlar demektir.

Kesin hüküm: Farklı ilim ve içtihat ehlinin aynı konuda, aynı ortak kanaate varmaları; bir sorunun çözümü hususunda ittifak ve içtihat birliği oluşturmaları ise, daha belirgin ve güvenilir bir karar ve hüküm meydana getirir.

□ **Delil ve dayanaklar, sabit ve sürekli dir. Hüküm ve içtihatlar ise, şartlara, ihtiyaçlara ve gelişen hayat standartlarına göre değişmeye ve yenilenmeye müsaittir.**

"Delil"ler ilahi ve naklidir. Hüküm ve içtihatlar ise "akli ve beşeridir". Ancak, bu içtihatlar, vahye istinat ettiğinden özel bir öneme haizdir. Sadece insan aklının ve nefsanî arzu ve kurguların eseri değildir. Muhkem ayetler ve sağlam hadislerden çıkan "delil"ler, mutlak ve değişmez doğrular olan HAK'tır. Ama içtihatlar ise, hem sevap, hem hata ihtimalini barındıran "yorum"lardır. Şartlara ve ortamlara göre uygun olan; ama değişme özelliği de bulunan "doğru"lardır. Böylece İslam hukukunun □ iki temel "delil"i □ ortaya çıkmaktadır:

1- Nakli deliller. (Sarih ayetler ve sahih hadisler.)

2- Akli delillerdir. (İlmi ve içtihadi kaideler ve neticeler.)

Şu gerçekler asla unutulmamalıdır:

• Kur'an ve sünnet, geçmişe değil, bugüne ve bize hitap etmektedir, tarihi örnekleri ve meseleleri de ibret ve hikmet dersleridir.

• Kur'an'ı Kerim; Felsefi ve statik bir kitap değil, devamlı diri ve dinamiktir ve pratik çözümler üretmeye müsait temel ve genel ölçülerdir.

• Kur'an'ı Kerim; Hem mü'min bireyler ve topluluklar, hem de farklı konum ve kapasitedeki kurum ve kuruluşlar için; pratik, psikolojik, sosyolojik ve stratejik prensip ve projeler üretmeye yarayacak ilahi bilgi merkezidir.

• Kur'an'ı Kerim; Sürekli gelişen ve değişen: siyasi, iktisadi, ilmi ve içtimai hayatı her halde ve yeniden düzenleyip disiplinize edecek, değişmez hakikat ve hikmetler içermektedir.

• İslam: Akla, araştırmaya, bilimsel ve teknolojik buluşlara oldukça önem verip sürekli teşvik eden; ama beynin ve bilimin, şeytani odakların zulüm ve sömürü aracı yapılmaması için de, imani ve vicdani emniyet sigortalarını ve Rabbani kuralları merkeze yerleştiren bir hayat ve imtihan dinidir.

İslami hayatı ve mü'min toplulukları içten çürüten, çağın ve medeniyet yarışının dışına iten en büyük talihsizlik ve tehlikelerin başında ise;

“Kur'an'ı Kerim'le alakayı koparıp onu araştırmayı ve hayatın temel kaynağı yapmayı bırakıp, yani "mutlak delil ve dayanak"ları askıya alıp; asırlar önceki şartların ve ihtiyaçların gereği olarak Kutsal Kitabımızdan çıkarılan içtihatları (karar ve yorumları), dinin temel esasları ve hayatın vazgeçilmez hususları saymak” şeklindeki şuursuz taklitçilik ve ruhsuz şekilcilik gelmektedir. Ancak, bu gerçeği istismar ederek, Müslümanları tamamen dünyevileştirmeye ve manevi disiplini dejenere etmeye çalışan modernistlerin yozlaştırma niyetleri de; takva ve fetva bahanesiyle Müslümanları sosyal, siyasal ve ekonomik hayattan kopmasından ve emperyalizmin kulları ve kuklaları yapılmasından başka sonuç doğurmayan, “kör taklitçilik ve köhne şekilcilik” heveslilerinin yobazlaştırma gayretleri de, yani hem ifrat hem tefrit aynı ölçüde zarar verici ve tahrip edicidir.

"Kur'an'ı Kerim Tefsiri" diye, tahrif girişimleri yoğunlaşmıştır!

İsrail, Kur'an-ı Kerim'i sözde tefsir etmek için kurduğu internet sitesinde modern İsrailiyat yöntemlerini deneyerek Kur'an'ı tahrif etmeye çalışmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri'nin Kur'an-ı Kerim'i çarpıtmak ve kendi amaçları doğrultusunda kullanmak için yazdığını sözde tefsirden sonra, şimdi de İsrail Dışişleri Bakanlığı Kur'an-ı Kerim'i tefsir etmek için Yahudi bir profesör olan Ofer Grosbard'ın yönettiği bir internet sitesi kurmuş bulunmaktadır. Ofer Grosbard Yahudisinin “Kur'an-ı Peygamber öğretilerinden ve ilmi tefsir prensiplerinden bağımsız ve akılcı bir yöntemle algılayıp yorumlama” önerileri de

bunların şeytanlık damarını ve İslam'ı yozlaştırma amacını ortaya koymaktadır.

"Yahudi gibi inanan, Hıristiyan gibi yaşayan ama İslam'ı da icraatıyla değil, edebiyatıyla uğraşan Müslüman" yetiştirme çabaları!

Filistin İslami Hareket Sözcüsü Şeyh Zahi Nüceydat, İsrail Dışişleri Bakanlığı'nın duyurduğu **"Yahudilerin Kur'an-ı Kerim tefsir projesinin"**

çok tehlikeli ve sinsi bir girişim olduğunu kaydederek, bu projenin asıl amacının Kur'an'ı İsrail ve ABD'nin istediği tarzda anlayan "Müslüman" bir nesil yetiştirmek olduğunu vurgulanmıştı. Fetullahçıların "Dinlerarası Diyalog salatası" ve AKP iktidarının ve yandaş fetvacıların "ılımlı İslam" safsatası böylesi şeytani ve Siyonist hesaplara hizmetkârlıktır.

İsrail bu yolla, İslâm dünyasında yayılmakta olan emperyalizm ve Siyonizm karşıtı direnişi pasifleştirmeye çalışmaktaydı. Dünyanın birçok yerindeki Müslüman bilim adamları ve kuruluşlar, İsrail'in bu girişimiyle Kur'an ayetlerini İsrail ve ABD'nin istediği şekilde yorumlatacağı uyarısında bulunmuşlardı.

Fetullah Gülen'in "Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü" kitabını İngilizce bastırıp bedava dağıtan Siyonist ADL örgütüyle İsraili Prof. Ofer Grosbard'ın işbirliği dikkat çeken çok önemli bir ayrıntıdır.

Ahlak dışı gönül ilişkileri, medyaya malzeme olacak kadar sorumsuz ve doyumsuz birtakım sözde ilahiyat Prof.larının patavatsız yorumları da, bu Siyonist kâfirlere ve cahil kesimlere, maalesef gerekçe oluşturmaktadır.

"(Ey Resulüm!) De ki: "Eğer (gerçekten) Allah'ı seviyorsanız (bu iddianızı ispat etmek üzere) Bana (sünnetime ve hayat sistemime) tabi (ve teslim) olunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlayıversin. Allah Ğafur ve Rahim'dir." Not: (Hz. Peygamberimize: "Allah'ı seviyorsanız, O'nun Kitabına uyun" yerine "Bana tabi olun" buyrulması; Sünnete ittiba ve itaatin gereğini ve önemini göstermektedir.)" (Ali İmran: 31)

"... Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. ..." (Haşr Suresi: 7)

"Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği (bir konuda karar verdiği) zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için, artık o işte kendi isteklerine (ve beklentilerine) göre (başka görüşleri) seçme ve tercih hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulü'ne isyan ederse (Ayet ve hadislerin açık hükümlerini çiğner ve kendi keyfince te'vil edip tersine çevirirse), işte gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır." (Ahzab Suresi: 36)

"Bu, onların: (Biz seçilmiş ve sevgili kullarız, bu yüzden) "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindendir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmesi sebebiyledir"

. (Bunları asıl aldatan ve avutan Şeytan vesvesesi ise; "dünyalık makam ve menfaat için, bazı Tevrat hükümlerini -şimdi Kur'ani emirleri- terk etmemizde ve bazı günahları işlememizde, öyle korkulacak bir vebal yoktur. Çünkü bizim bu kötülüklerimize karşı, hayırlı hizmet ve ibadetlerimiz de vardır. Bu nedenle Cehennem ateşi ve ahiret azabı bize sayılı gün dışında asla dokunmaz" düşüncesidir.)

(Ali İmran: 24)

"(Artık), "İman edenlerin Allah'ın (hüküm ve haberlerini, nimet ve hikmetlerini düşünmek) ve Hakk olarak indirilen Zikri (Kur'an'ı dikkatle okuyup anlamaya ve gereğini uygulamaya gayret etmek) için, kalplerinin saygı ve kaygı ile yumuşayacağı zaman halâ gelmedi mi? ..." (Hadid Suresi: 16) ayetleri hem bu konudaki sorunlarımızın nedenlerini, hem de kurtuluş çarelerini ortaya koymaktadır.

"Bu konu Kur'an'da geçmez", "Şu gibi sorunlarla Kur'an ilgilenmez" veya "Kur'an o soruların yanıtını vermez"

şeklindeki kanaatler de yanlıştır, Kur'an'ı tanımamaktır ve cehalet sonucu yapılan hatalardır. Çünkü yanıtı merak edilen ve ihtiyaç hissedilen bu konulardaki soruların yanıtları Hz. Peygamberin sünnetinde aranmalıdır. Ve hele:

"Kur'an ortaçağ kitabıdır. Çok eski dönemler için yararlı bazı yasalardır. Günümüzde bunlara ihtiyaç kalmamıştır. Akıl ve bilim bunların yerini almıştır"

şeklindeki iddialar, sadece sapıklık ve inkârcılık değil, aynı zamanda utanç verici bir bilgisizlik ve akıl noksanlığıdır.